

бѣхъ раздѣлены помѣжду си: азъ лесно разумѣхъ че безумныйтъ Бокхорисъ, чрезъ своитѣ насилія, бѣ причинилъ едно вѣстаніе на подданицытъ си и запалилъ междуусобна война. Отъ върха на тѣзи кула азъ бѣхъ зритель на едно кърваво сраженіе.

„Египтянытъ които бѣхъ повикали на помощъ чужденцытъ, слѣдъ като улеснихъ слѣзваньето имъ, нападяхъ на другытъ Египтяны които имахъ на чело царя. Азъ гледахъ тогази царя който одушевяваше своитѣ съ примѣра си; той приличаше на бога Марса: потоцы отъ кръвь течахъ около му; колелетата на колата му бѣхъ опръсканы отъ черна кръвь, гжета и распѣнена: едва можяхъ тѣ да минжтъ по купищата на смазанытъ мъртвы тѣла. Младыйтъ този царь, доброснаженъ, ѣкъ, высокъ и гордъ, показваше въ очитѣ си ярость и отчаяніе: Той приличаше на единъ добъръ конь който нема юзда; дързостъта му го блѣскаше на случайность и благоразуміето не умѣряваше никакъ неговото мжжество. Той не умѣяше ни погрѣшкытъ си да поправа, нито точны заповѣди да дава, нито да предвиди злото което го заплашваше, нито да са докарва съ челоуѣцытъ отъ които имаше найголѣма нужда. Не че той бѣше лишенъ отъ умъ; неговътъ духъ бѣ равенъ съ мжжеството му: но той никога не бѣ са поучилъ отъ нещастіята; учителитѣ му бѣхъ отровили чрезъ ласкательството добрата му натура. Той бѣше опосенъ отъ силата си и отъ щастіето си, мисляше че сичко трѣба да са отдава на неговытъ стремителны желанія: наймалкото противенъе распалваше гнѣва му. Тогасъ той вече неразмышляше, той като че излѣзваше отъ себе си; яростната му гордость го преобърташе на свирѣпъ звѣрь; добрата му натура и здравыйтъ разумъ го оставяхъ заведнажъ: найвѣрнытъ му служители бивахъ принудены да са разбѣгатъ; той необычаше вече освѣнъ оѣзи които ласкаяхъ страститѣ му. Съ този начинъ той сѣкогы дохождаше въ крайность противъ истиннытъ си интересы, и принуждаваше сичкытъ добры челоуѣцы да мразжтъ неговото безумно поведеніе.

„Храбростьта му доста време го поддържа срѣщо неприятелитѣ му; но найподиръ той отпадна. Видѣхъ затриванъето му: копіето на единъ Финикіянинъ про-